

Napoleon på sms

De illegalt fangede revfisk blev holdt i et aflukket i Puerto Princesa, indtil de blev sat fri i Tubbataha.

FOTO: TOPPX2

Lige før jul 2006 skrev min filippinske kollega til mig, og fortalte, at det så ud til at blive en travl jul. En kinesisk fiskerbåd med 30 mand om bord var netop blevet tilbageholdt ved Tubbataha-revet midt i Sulu-havet med over 350 truede napoleonsfisk i lasten.

Tubbataha-nationalparken består af et fredet havområde, hvor fiskeri er totalt forbudt. På en sandbanke midt mellem områdets to atoller findes en halvmåneformet og lidt mystisk udseende hvid konstruktion. Det er parkens rangerstation, hvorfra området overvåges af en gruppe, der er sammensat af personel fra flåden, kystvagten og nationalparken.

Rangerne patruljerer området hver dag, og det var på en af de ture, at de fik øje på den illegale kinesiske fiskerbåd. Da rangerne forsøgte at nærme sig, tog fiskerne flugten, og de overgav sig først da der blev skudt varselsskud. I lasten på fiskerbåden fandt man de mange napoleonsfisk samt hundredvis af andre større revfisk. Alle var bestemt for jule- og nytårsmiddagen på fiskerestauranter i Hong Kong og Kina, og hvis det altså var lykket at bringe høsten sikkert i havn, så ville den have været yderst indbringende. Men i dette tilfælde gik det altså ikke efter planen. De kinesiske fiskere tilbage-

holdes stadig i Filippinerne, anklaget for adskillige overtrædelser af både immigrations- og fiskerilovgivning, samt handel over grænser med arter noteret under Washington-konventionen.

Og fiskene – jo, da de havde overstået deres rolle som bevismateriale blev de bragt til et aflukket området, hvor de i nogle måneder blev passet og plejet indtil vejret blev mere stabilt omkring midten af marts måned. Så blev de under stor mediedækning atter sejlet over Sulu-havet tilbage til Tubbataha for at blive sat fri, der hvor de reelt hører hjemme. Lory Tan, der er leder af WWF Filippinerne fortæller mig senere, at folk i vandet så hvordan de mange fisk straks styrede direkte mod diverse pudsestationer, hvor pudsefisk straks gik i gang med at fjerne parasitter fra krop og gæller. Og man forstår dem så godt, for hvem ville ikke trænge til et bad efter tre måneder?

Historien om napoleonsfiskene og de kinesiske fiskere er på mange måder en yderst kedelig gentagelse af tidligere historier. Men i denne fik fiskene i det mindste atter friheden i et af verdens mest fantastiske havområder – og så var der faktisk også en anden sidegevinst. Da jeg nogle måneder senere atter var i Filippinerne, gik det nemlig op for mig, at sagen med

den kinesiske båd havde fået enorm mediedækning, og havde derigennem skabt en utrolig bevidsthed om de truede revfisk – samt om andre af havets sårbare beboere såsom hvaler, havskildpadder, djævlrokter og hajer. Det var faktisk svært at åbne en filippinsk avis uden at støde på læserbreve og artikler om overudnyttelse af truede arter og illegal indtrængen i havområder, som de fleste fandt burde være forbeholdt en yderst fattig filippinsk befolkning. Og der blev igen og igen refereret tilbage til historien fra Tubbataha.

I Manila udviklede der sig en trend, hvor man sendte sms til hinanden og fortalte om de restauranter, der blandt andet havde napoleonsfisk på menuen. Og de var mange – men de blev snart få. Restauranterne blev overdænget med henvendelser fra folk, der bad dem om at tage de truede arter af menukortet. Også to japanske restauranter, der solgte sushi med hvalkød kom i forbrugernes søgelys. De fleste restauranter måtte slutteligt bukke under for presset, der voksede og voksede for hver dag der gik. Så historien om en indtrængende kinesisk fiskerbåd havde altså formået at få filippinerne til at indse, at det også var en ide at få fejlet for egen dør.

WWF Verdensnaturfonden er en selvstændig dansk organisation i WWF-netværket, som arbejder verden over for at bevare natur og miljø – og for menneskers ret til et værdigt liv i et sundt miljø. Havet er med sin mangfoldige natur og enestående arter en vigtig prioritet i WWF Verdensnaturfondens arbejde. Læs mere om WWF's arbejde på: www.wwf.dk

for a living planet®

LENE TOPP

Lene Topp er kulturgeograf og har siden 1999 arbejdet for WWF Verdensnaturfonden, specielt med projekter i Sydøstasien. Lene bliver gennem sit arbejde konfronteret med en bred vifte af marine miljøproblematikker. Siden 2002 har hun boet på Borneo sammen med sin mand Claus. De er begge aktive dykkere og undervandsfotografer.

FOTO: TOPPX2